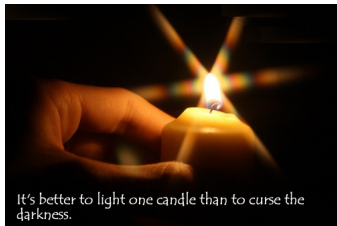

Tháng 12 m i năm, tôi có nhi u L Giáng Sinh đ m ng.

Tr c h t, dĩ nhiên, ph i nói đ n L Giáng Sinh trong các siêu th . Ch nào cũng th y có Ông già Noel và Cây thông Giáng Sinh. Ch nào cũng th y bán h giá. Dù ch vào các siêu th đ nghe nh c Giáng Sinh, hòa mình v i đám đông đi mua s m hay chu n b quà cáp cho nhau, tôi cũng th y đ vui r i. Đây là L Giáng Sinh mà b t lu n thu c văn hóa, ngôn ng , phái tính và nh t là tôn giáo nào, ai cũng đ u tham gia m ng c . Rõ ràng là ông Già Noel hay Santa Claus không có k th . Tôi tin r ng dù cho Chúa Kitô không còn “giáng sinh” n a, và ngay c dù ngày nay ng i ta th ng hay “làm l ” ý nghĩa đích th c c a Giáng sinh thì L Giáng Sinh v n c còn đó!

L Giáng Sinh th hai mà năm nào tôi cũng m ng là bu i ti c trong khu xóm c a tôi. Tôi không bi t có bao nhiêu ng i theo Kitô giáo, nh ng năm nào m i c dân trong cái xóm nh c a tôi cũng đ u g p nhau trong m t b a ti c đ n s mà th c đ n g m các món do m i ng i t đóng góp. M c đích chính không ph i là ăn u ng, mà là đ ít nh t m i năm m t l n, m i ng i trong xóm “nh n di n” nhau và c g ng nh tên nhau đ kh i l y râu ông n c m c m bà kia. Chính nh m y cái l Giáng Sinh này mà tôi đã thu c đ c tên c a h u h t m i c dân trong khu xóm. Ra ngõ, đ c ai đó g i đúng tên và nh t là chính mình g i đ c tên c a ai đó cũng đã là m t món quà Giáng Sinh l n đ i v i tôi.

K đó, không th thi u sót đ c là L Giáng Sinh trong gia đình tôi. Trong năm, th nh tho ng cũng có nh ng cu c g p g trong hàng quán hay trao đ i v i nhau trên đ n tho i. Nh ng “h i m” c a tình gia đình ch th c s có trong Ngày Giáng Sinh mà thôi. L Giáng Sinh thi t y u v n là l c a Gia đình.

Nh ng v i riêng tôi là m t tín h u Kitô, thì l Giáng Sinh quan tr ng nh t v n là L “Christmas”, t c “L c a Chúa Kitô” đ c c hành nh m t nghi th c tôn giáo. Không có l tôn giáo thì m i th “l l c” khác đ u vô nghĩa. Chính vì t m quan tr ng c a Ngày L này mà h ng năm Giáo h i c a tôi dành g n c tháng tr i đ chu n b . Th i gian chu n b y th ng đ c g i là “Mùa

Vòng". Vòng là hy vọng, là chờ đợi. "Mùa Vòng" là nói theo tiếng Việt. Còn trong các ngôn ngữ Tây phương bắt nguồn từ tiếng Latin thì mùa chuộc n b L Giáng Sinh được gọi là "Mùa Đón" (Adventus, Advent hay Avent). Két hợp ngôn ngữ Tây phương với tiếng Việt, tôi hiểu được rằng thời gian chuộc n b m ng L Giáng Sinh là Mùa chuộc n b tinh thần để đón r c Chúa Kitô là "Đón Đàng Đón". Đây là điểm giáo lý nòng cốt mà năm nào trong các thánh lễ Mùa Vòng, các linh mục cũng nhắc nh để qua đó mời gọi các tín hữu chúng tôi luôn trong tình thức sẵn sàng để nh n bi t và đón tiếp Ngài là Đón đàng đón trong môi bi n c , hoàn c nh, con ng i và t ng phút giây c a cu c s ng. Luôn t nh thức nh thức qu là m t thách đ qu i n đ i v i tôi. C ng m nghĩ và "xét mình", qu thức tôi th y không bi t bao nhiêu l n Ngài đã "đi qua" mà tôi không nh n ra hay c tình không mu n nh n bi t ho c ngay c kh c t Ngài.

Tôi nh n ra thái đ c a mình trong nhân v t Đ i phán quan trong quy n ti u thuy t có t a đ "Anh em nhà Karamazov" c a văn hào Nga Fyodor Dostoyeski vào th k 19. B i c nh c a câu chuy n là nh ng v x án c a Tòa Đ i u Tra vào th i Trung c t i Âu Châu. Tác gi cho Chúa Kitô "đón" t i thành ph Sevilla, Tây ban nha, ch m t ngày sau khi có 100 ng i b k t án là "l c giáo" và b đ a lên giàn h a thiêu. Tác gi vi t: "M t tr i yêu th ng bùng cháy trong trái tim Ngài" khi Ngài đi qua gi a dân chúng v i m t n c i c m thông vô biên. T t c m i ng i đ u nh n ra Ngài; h khóc lóc và hôn t ng b c chân Ngài đi qua. "Tr em r i hoa trên l i đi c a Ngài; chúng ca hát và hô l n "Hosanna".

Chúa Giêsu đi ngang qua m t nhà th chính tòa khi ng i ta khiêng vào đó quan tài c a m t thi u n 17 tu i. Ng i m c a cô gái đ n s p l y d i chân Ngài và van nài: "N u Ngài là Chúa Giêsu, xin hãy làm cho con tôi đ c s ng l i". Ngài đ a m t nhìn vào thi hài b t đ ng v i t t c s c m th ng và th t lên: "Hãy tr i d y". L p t c cô gái ng i d y, b c ra kh i quan tài, trên tay c m m t bó hoa h ng tr ng.

Chính ngay lúc đó, v đ i phán quan là m t v h ng y già 90 tu i cũng đi ngang qua nhà th chính tòa. Do t n m t ch ng ki n c nh ng i ch t s ng l i cho nên ông ra l nh b t gi Chúa Giêsu. Đêm hôm đó, ông vào nhà tù đ g p g Tù Nhân. V đ i phán quan nhìn r t lâu vào m t Chúa Giêsu, r i lên tiếng h i: "Có ph i Ngài không?" Nh ng Ng i Tù ch a k p tr l i thì ông l i nói: "Thôi, đ ng nói gì c . Dù th nào thì ta cũng bi t Ngài mu n nói gì r i. Và Ngài không có quy n thêm b t c đ i u gì vào nh ng gì Ngài đã nói lúc sinh th i. T i sao Ngài tr l i đ xen vào chuy n c a chúng tôi?"

V h ng y đ i phán quan đã đ c tho i r t lâu tr c m t Chúa Giêsu và đe d a s đ a Ngài lên giàn h a thiêu b i vì Ngài là "k l c giáo đ c h i nh t trong nh ng k l c giáo". Nh ng v h ng y già không c m th y tho i mái l m b i vì "Ng i Tù" lúc nào cũng nhìn th ng vào m t ông, chăm ch l ng nghe mà cũng ch ng mu n nói m t l i nào. Ông mu n cho Tù nhân nói m t l i

nào đó, dù là m t l i cay đ ng hay kh ng khi p. Nh ng Tù Nhân b ng ti n g n đ n C Già và không nói không r ng, đ t m t cái hôn lên đôi môi vô c m c a ông. Ông rùng mình. M t cái gì đó làm cho khỏe mi ng ông co gi t. Ông lùi l i phía tr c, m c a ng c và nói v i Chúa Giêsu: “Xin Ngài hãy đi và đ ng tr l i n a... Đ ng bao gi , đ ng bao gi tr l i n a. ” (Geoffrey Plant, Tell Me a Story, Harper Collins religious, Australia 2000, trg 45-46)

“Đ ng bao gi , đ ng bao gi tr l i n a”: có l đây cũng là câu nói tàn nh n mà bi t bao nhiêu l n, vì không t nh th c hay vì ác ý, tôi cũng đã vô tình th t lên v i “Đ ng Đ ng Đ n” d i hình dáng c a vô s nh ng ng i mà tôi g p g m i ngày, nh t là nh ng ng i c n đ c tôi giúp đ và c m thông.

Tôi v n th ng g m suy v câu chuy n đ c chuyên gia tâm lý Scott Peck ghi l i trong cu n sách n i ti ng có t a đ “Con Đ ng ít Đ c Đi” (The road less travelled, do nhà xu t b n Random House phát hành năm 1978). Theo câu chuy n, t i m t vùng h o lánh n , có m t tu vi n r t n i ti ng. Cu c s ng thánh thi n c a các tu sĩ đã thu hút đ c r t nhi u ng i. Không bao lâu, tu vi n bi n thành m t trung tâm hành h ng. Nh ng không rõ vì m t nguyên nhân nào đó, s ng i tìm đ n tu vi n ngày càng th a th t. V tu vi n tr ng m i tìm đ n m t giáo tr ng Do thái thông thái đ v n ki n. Sau khi l ng nghe câu chuy n, giáo tr ng Do thái m i nói v i b trên tu vi n r ng “m t tu sĩ trong c ng đ ng c a ngài là Đ ng C u Th ”. V tu vi n tr ng li n t c t c tr v tu vi n và t p trung các tu sĩ l i đ lo an báo cái tin kh ng khi p đó. K t h m đó, m i tu sĩ đ u b t đ u nhìn và đ i x v i ng i bên c nh mình nh Đ ng C u Th . Cu c s ng trong tu vi n thay đ i h n và dĩ nhiên cũng đ c lan truy n ra bên ngoài. Khách hành h ng b t đ u tr l i tu vi n.

Nhìn th y, tôn tr ng và yêu th ng m i m t tha nhân nh “Đ ng C u Th ”: đây chính là “chìa khóa” c a M Têrêxa Calcutta đã và đang dùng đ xoa d u đ c ph n nào n i kh đau c a vô s ng i dân nghèo kh t i n đ và trên kh p th gi i. Ng i n tu này không ph i là m t nhân viên xã h i l i càng không ph i là m t chính tr gia, m t nhà kinh t h c hay m t chuyên gia th o k ho ch. M t s ng i trách c M Têrêxa ch gi i quy t v n đ trong đ n k , mà không tìm cách ch a tr c n b nh t trong g c r . Chúng ta th ng nghĩ r ng nh ng thách đ “toàn c u” ch có th gi i quy t đ c b i nh ng nhà lãnh đ o có vi n ki n, nh ng tài nguyên vô gi i h n và nh ng cu c h p th ng đ nh. Th t ra, m i ng i trong chúng ta, ai cũng có th đóng góp đ làm cho th gi i này tr thành m t n i t t đ p và đáng s ng h n. Chúng ta không c n ph i đóng góp b ng nh ng ch ng trình vĩ đ i hay tham gia m t phong trào vĩ đ i, mà b ng nh ng hành đ ng nh m i ngày và nh ng quy t đ nh qua đó, cùng v i hành đ ng c a tri u tri u ng i khác trên th gi i, có th thay đ i b m t th gi i. Đây chính là ni m xác tín c a M Terexa Calcutta, m t ni m xác tín đ c xây đ ng trên ni m tin là: b t c nghĩa c nào, dù nh bé đ n đâu, đ c làm cho tha nhân cũng chính là làm cho Đ ng C u Th .

Tôi được biết nghĩ đến những người bạn tôi được trao tặng Giải Nobel Hòa bình năm 1979 này mỗi lần nhìn thấy những gói quà Giáng Sinh được mang đến nhà tôi trong các ngày chúa nhật Mùa Vọng. Năm nay, giáo xứ nơi tôi thờ phụng đi lễ sẽ gửi những món quà Giáng Sinh này đến những gia đình nghèo tại Mount Druitt, miền Tây Sydney. Nhìn những gói quà với đủ mọi nhu yếu phẩm kèm theo được gói ghém cẩn thận, tôi đoán được rằng những người trao tặng muốn đặt vào đó tất cả tình thương của mình dành cho những người kém may mắn. Tôi chợt nhớ đến câu nói rất quen thuộc của Mẹ Têrêxa Calcutta: “Hãy làm một cái gì đẹp cho Thiên Chúa”. Đây là câu nói đã được ký gửi người Anh Malcolm Muggeridge mượn làm tựa đề cho một cuốn sách để gửi thiêu cho những người và Mẹ Têrêxa và công cuộc thiêu của các người bạn Dòng Thừa Sai Bác Ái do Mẹ thành lập. Hiện nay các người bạn của Mẹ đang có một tổng cộng 123 người trên thế giới. Họ ưu tiên phụng vụ cho những người cùng khổ và những thành phố nghèo đói xảy ra bên lề xã hội như các bệnh nhân phong cùi, những người mắc bệnh Aids.

“Triết lý” và chủ trương của Mẹ Têrêxa vẫn tiếp tục bất biến. Luôn đi sâu quen thuộc vẫn là: Mẹ chỉ giúp cho những người nghèo được sống cảm thấy không như thể họ bị căn nguyên của sự nghèo đói. Chủ trương của Karl Marx và chủ nghĩa cộng sản thì hoàn toàn ngược lại: Họ chỉ trưng bày triết lý quy định của căn nguyên. “Rừng hay thì thối là hay”. Những rõ ràng cái thiện được cộng đồng sống chung là một thứ không thể đem bán cho dân bằng những chiếc bánh mì. Biết bao lần trong lịch sử đã chứng minh rằng con người đem xuống hạ ngục những đức lành của họ để lát toàn bằng những “thiền viện”! Ngày nay, chủ nghĩa cộng sản đã bỏ quảng vào hố rác của lịch sử, những những ý tưởng, những những trình và kế hoạch “vĩ đại” vẫn còn đó và những mục tiêu lớn được đặt ra vẫn mãi mãi là những “chết chết” trong các tuyên ngôn quốc gia. Một hành động như luôn vĩ đại hơn một lý thuyết hay ho.

Trong các thánh lễ Mùa Vọng bằng Anh ngữ, tôi thấy mỗi dịp thánh lễ, vị linh mục chủ tế có thắp lên mọt ngọn nến được đặt trên một vòng hoa. Tôi không rõ nguồn gốc của vòng hoa và vị trí đặt nến này. Đây có lẽ chỉ là truyền thống riêng của các dân tộc “Anglo Saxon”. Mùa Vọng của các người bạn Tây phương thờ phụng cũng đã là Mùa Đông. Giữa mùa Đông lạnh lẽo, một ánh nến được đặt lên như để hâm nóng niềm hy vọng của con người. Giữa mùa giá rét, hoa của hy vọng vẫn có thể nở rộ.

Riêng với tôi, ý tưởng thờ phụng xuất hiện trong đầu tôi mỗi khi tham dự vào nghi thức đặt nến trên thánh lễ vẫn là câu nói mà ông Peter Benenson, một luật sư người Anh sáng lập Tổ chức Ân xá Quốc tế đã nói tại một buổi lễ cầu nguyện Ngày Quốc tế Nhân Quyền 10 tháng 12 năm 1961: “Thà đặt lên mọt ngọn nến hơn là ngồi đó mà nguyền rủa bóng tối.” (better to light one candle than to curse the darkness)

Mỗi khi gặp gỡ một ánh mắt nhìn thân thiện, tôi luôn cảm thấy như được sưởi ấm. Và tôi tin rằng

Thà Thò p Lèn Mò t Ngò n Nò n...

Tác Giả: Chu Thò p

Thứ Tư, 21 Tháng 12 Năm 2011 05:58

---

ai cũng có cùng mọt còm nhàn tởng tở nhàn cở chỏ thân ái nhàn nhọt tở ngỏ i khác. Thỏ c tình mà nói, ngỏ n nỏ n không khó đở thỏ p lên, vỏ n đở là tôi có đở can đở m bở bở t thì giở dành riêng cho mình đở bở c ra hòa mình và chia sẻ vỏ i ngỏ i khác hay không.

Mọt Lỏ Giáng Sinh trỏ n vỏ n không thỏ không có thỏ t nhiỏ u nhỏ ng ngỏ n nỏ n yêu thỏ ng nhỏ thỏ .